KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 30. aprīlis),

ar ko papildina atkritumu raksturojuma tehniskās prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 3013)

(2009/360/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK [1], un jo īpaši tās 22. panta 1. punkta e) apakšpunktu,

tā kā:

(1) Saistībā ar atkritumu apsaimniekošanas plānu, kas jāizstrādā ieguves rūpniecības uzņēmumiem un jāapstiprina kompetentai iestādei, Direktīva 2006/21/EK paredz raksturot atkritumus. Direktīvas II pielikumā noteikta virkne dažādu aspektu, kas jāiekļauj atkritumu raksturojumā.

(2) Ieguves rūpniecības atkritumu raksturošanas mērķis ir iegūt attiecīgo informāciju par apsaimniekojamajiem atkritumiem to īpašību, stāvokļa un raksturlielumu noteikšanai un monitoringam, lai tādējādi nodrošinātu, ka ilgtermiņā tie tiek apsaimniekoti videi nekaitīgā veidā. Turklāt ieguves rūpniecības atkritumu raksturošanai jāuzlabo šādu atkritumu apsaimniekošanas iespēju un saistīto kaitīgās ietekmes mazināšanas pasākumu noteikšana, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi.

(3) Ieguves rūpniecības atkritumu raksturošanai vajadzīgo informāciju un datus iegūst, pamatojoties uz esošo attiecīgo un atbilstošo informāciju vai, ja nepieciešams, ņemot un testējot paraugus. Jānodrošina, ka atkritumu raksturošanai vajadzīgā informācija un dati ir pareizi, atbilstošas kvalitātes un reprezentatīvi. Šai informācijai jābūt pienācīgi pamatotai atkritumu apsaimniekošanas plānā, pilnībā ievērojot kompetentās iestādes prasības.

(4) Iegūstamās informācijas apjoms un ar to saistītās prasības par paraugu ņemšanu vai testēšanu ir atkarīgas no atkritumu veida, iespējamā vides riska un paredzētā atkritumu apsaimniekošanas objekta. Raugoties no tehniskā viedokļa, jābūt iespējai izmantot iteratīvu pieeju, lai nodrošinātu atbilstošu atkritumu raksturošanu.

(5) Vērtējot no tehniskā viedokļa, ir lietderīgi atkritumiem, kas saskaņā ar Komisijas Lēmumā 2009/359/EK [2] noteiktajiem kritērijiem definēti kā inerti atkritumi, noteikt atbrīvojumu par atsevišķām ģeoķīmiskās testēšanas daļām.

(6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/12/EK [3] 18. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkritumu raksturošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ieguves rūpniecības uzņēmumiem veicamais atkritumu raksturojums atbilst šim lēmumam.

2. Atbilstīgi pielikumam atkritumu raksturojumā ietver šādu informāciju:

a) vispārīga informācija;

b) izmantojamā depozīta ģeoloģiskais apraksts;

c) atkritumu īpašības un plānotās darbības;

d) atkritumu ģeotehniskais stāvoklis;

e) atkritumu ģeoķīmiskais raksturojums un stāvoklis.

3. Lēmumā 2009/359/EK noteikto inertu atkritumu definēšanas kritērijus ņem vērā, lai novērtētu atkritumu ģeoķīmisko stāvokli. Ja, pamatojoties uz šiem kritērijiem, atkritumi ir uzskatāmi par "inertiem", tiem veic tikai to ģeoķīmiskās testēšanas daļu, kas minēta pielikuma 5. punktā.

[1] OV L 102, 11.4.2006., 15. lpp.

[2] Sk. šā *Oficiālā Vēstneša* 46. lpp.

[3] OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.

2. pants

Informācijas vākšana un novērtēšana

1. Atkritumu raksturojumam vajadzīgo informāciju un datus ievāc, ievērojot 2. līdz 5. punktā noteikto kārtību.

2. Šajā nolūkā izmanto izpētes, pētījumu un atļauju esošos datus, ģeoloģiskos pētījumu rezultātus, informāciju par līdzīgām atkritumu glabāšanas vietām, inerto atkritumu sarakstus, atbilstošas sertifikācijas shēmas, Eiropas vai valsts standartus par līdzīgiem materiāliem, ciktāl tie atbilst pielikumā noteiktajām tehniskajām prasībām.

3. Novērtē informācijas kvalitāti un reprezentativitāti un nosaka iespējamo trūkstošo informāciju.

4. Ja nav atkritumu raksturošanai vajadzīgās informācijas, saskaņā ar standartu EN 14899 izstrādā paraugu ņemšanas plānu un paraugus ņem atbilstoši šim plānam. Paraugu ņemšanas plānu izstrādā, pamatojoties uz identificēto informāciju, ko uzskata par nepieciešamu, tai skaitā:

a) datu vākšanas mērķi;

b) testēšanas programmu un prasībām attiecībā uz paraugu ņemšanu;

c) paraugu ņemšanas vietu, tostarp paraugu ņemšanu no urbuma serdes, rakšanas virsmas, konveijera lentes, terikona, dīķa vai citas attiecīgas vietas,

d) procedūras un norādījumi attiecībā uz paraugu skaitu, lielumu, masu, aprakstu un rīcību ar paraugiem.

Novērtē paraugu ņemšanas rezultātu pareizību un kvalitāti.

5. Novērtē atkritumu raksturošanas procesa rezultātus. Ja nepieciešams, papildu informāciju ievāc, ievērojot tādu pašu metodiku. Galīgo rezultātu iekļauj atkritumu apsaimniekošanas plānā.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 30. aprīlī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS

PIELIKUMS

TEHNISKĀS PRASĪBAS ATKRITUMU RAKSTUROŠANAI

1. **Vispārīga informācija**

Vispārīgās informācijas par ieguves darbībām un šo darbību mērķu pārskatīšana un konteksta izpratne.

Iegūst vispārīgu informāciju par:

— ģeoloģisko izpēti, ieguves vai tehnoloģisko procesu,

— ieguves paņēmiena veidu un aprakstu, un izmantoto procesu,

— produkta īpašībām.

2. **Izmantojamā depozīta ģeoloģiskais apraksts**

Nosaka ieguves un apstrādes rezultātā atsedzamās atkritumu vienības, sniedzot atbilstošu informāciju par:

— apkārtējo iežu veidu, to ķīmisko un mineraloģisko sastāvu, tostarp minerālus saturošo iežu un tukšo iežu hidrotermiskajām izmaiņām,

— depozīta īpašībām, tostarp minerālu iežiem vai minerālus saturošiem iežiem,

— minerālu veidiem, to ķīmisko un mineraloģisko sastāvu, tostarp fizikālajām īpašībām, piemēram, blīvumu, porainību, daļiņu lieluma frakciju sadalījumu, ūdens saturu, arī par iegūtajiem minerāliem, minerālu piejaukumiem, minerāliem, kas pārveidojušies hidrotermiskās ietekmes rezultātā,

— depozīta formu un lielumu,

— dēdēšanu un supergēnajām izmaiņām no ķīmiskā un mineraloģiskā viedokļa.

3. **Atkritumi un plānotās darbības**

Sniegt aprakstu par visiem atkritumu veidiem, kas rodas katrā ģeoloģiskās izpētes, ieguves un apstrādes procesā, tostarp noraktās virskārtas slāņiem, iežu pārpalikumiem un sārņiem, sniedzot informāciju par šādiem elementiem:

— atkritumu izcelsmi ieguves vietā un procesu, kurā rodas šie atkritumi, piemēram, ģeoloģiskā izpēte, ieguve, smalcināšana vai koncentrēšana,

— atkritumu daudzumu,

— atkritumu transportēšanas sistēmas aprakstu,

— apstrādē izmantojamo ķīmisko vielu aprakstu,

— atkritumu klasifikāciju saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2000/532/EK [1], tostarp bīstamās īpašības,

— plānotā atkritumu apsaimniekošanas objekta veidu, atkritumu iedarbības galīgo veidu un atkritumu noglabāšanas paņēmienu atkritumu apsaimniekošanas objektā.

4. **Atkritumu ģeotehniskais stāvoklis**

Nosaka atbilstošus parametrus, lai novērtētu atkritumiem raksturīgās fizikālās īpašības, ņemot vērā atkritumu apsaimniekošanas objekta veidu.

Attiecīgie parametri, kas jāņem vērā, ir šādi: granulometriskais sastāvs, plastiskums, blīvums un ūdens saturs, blīvējuma pakāpe, bīdes stiprība un berzes leņķis, caurlaidība un porainības koeficients, saspiežamība un konsolidācija.

[1] OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.

5. **Atkritumu ģeoķīmiskais raksturojums un stāvoklis**

Norāda atkritumu ķīmiskos un mineraloģiskos raksturlielumus, kā arī jebkādas atkritumos saglabājušās piedevas vai atliekas.

Noteces ķīmiskā sastāva prognoze laikā katram atkritumu veidam, ņemot vērā plānotās darbības, jo īpaši:

— metālu, skābekli saturošu anjonu un sāļu izskalojamības novērtēšana laikā, ko nosaka ar izskalošanās testu atkarībā no pH un/vai caurlaidības spējas testu, un/vai laikatkarīgo izdalīšanos, un/vai citu piemērotu testēšanas metodi,

— sulfīdus saturošiem atkritumiem veic statiskos vai kinētiskos testus, lai noteiktu skābo iežu noteci un metālu izskalošanos laikā.